

Мені не треба їхати в село
Мені не треба їхати в село:
Я в нім прописаний довіку.
Тут я освоїв справжнє ремесло
І роль відчув людську велику.
Мені не треба їхати в село:
Я з ним споріднений душею.
Тут б'є життя мого джерело,
Єднає з рідною землею.
Мені не треба їхати в село
Ні в літню спеку, ні в завію...
Тут піднімає доля на крило
Людську захопленість і мрію.
В житті буває різним щастя тло,
Як проба золота в обручці...
Мені не треба їхати в село,
З людьми штовхатись у маршрутці.
Тут вимітає часу помело
На смітник наміри порочні...
Лягає тінь зажури на чоло,
Як зазирає старість в очі.
Вже рук моїх не слухає весло,
Лише дрібні здіймає бризки...
Мені не треба їхати в село
Бо я живу у нім з колиски!